

Praktische nota voor de advocatuur

Rechtsmiddelen voor asielzoekers zonder toewijzing van een verplichte opvangplaats

Dit document is bestemd voor advocaten die geconfronteerd worden met het asielrecht en meer bepaald met de huidige problematiek inzake de niet-toewijzingen van opvangplaatsen aan asielzoekers.

Het is een praktische handleiding die de verschillende soorten juridische procedures groepeert die ingesteld kunnen worden om het recht op materiële hulp voor de asielzoeker alsnog af te dwingen. Het gaat hierbij om uitzonderlijke procedures waarin het tijdselement een cruciale rol speelt.

In de bijlagen worden enkele voorbeelden van verzoekschrift en dagvaardingen meegegeven die in dit kader kunnen gebruikt worden.

De juridische acties voor volgende categorieën van vreemdelingen worden overlopen:

- Asielzoekers met een 1^e of 2^e asielaanvraag;
- Asielzoekers met een 3^e en volgende asielaanvraag;
- De gezinnen met minderjarige kinderen zonder wettig verblijf

I Asielzoekers hebben recht op materiële hulp

Vreemdelingen die een asielaanvraag indienen in België hebben recht op opvang, en dit overeenkomstig de bepalingen van de Opvangwet van 12 januari 2007¹.

Artikel 6 van de Opvangwet bepaalt dat asielzoekers recht hebben op materiële hulp *vanaf het moment van indiening van de asielaanvraag, met inbegrip van de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en gedurende de procedure van het administratief cassatieberoep bij de Raad van State (RvSt)* ².

Materiële hulp bestaat uit: Huisvesting, voedsel, kleding, medische, maatschappelijke en psychologische begeleiding en de toekenning van een dagvergoeding. Zij omvat eveneens de toegang tot juridische bijstand, de toegang tot tolkdiensten of opleidingen en tot een programma voor vrijwillige terugkeer.³

Dit recht op opvang dient om de asielzoeker in staat te stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid (artikel 3 van de Opvangwet).

II Opvangcrisis

Sedert een kleine twee jaar woedt een crisis in het opvangnetwerk van Fedasil, het agentschap dat bevoegd is voor het beheer van het opvangnetwerk. Er heerst een nijpend tekort aan plaatsen om alle begunstigen van de opvang, waaronder asielzoekers, tegemoet te treden.

Om hier het hoofd te bieden zijn er wijzigingen aangebracht aan de Opvangwet in december 2009⁴ en heeft Fedasil op 12 april 2010 instructies uitgevaardigd over het einde van het recht op materiële hulp, de verlengingen en de overgang van financiële naar materiële steun.

De wetswijziging heeft onder andere tot gevolg dat asielzoekers die voor de derde maal asiel aanvragen, voortaan kunnen uitgesloten worden van het recht op materiële hulp, tenzij de aanvraag door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in overweging wordt genomen en doorgestuurd wordt naar het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen

¹ Wet betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde categorieën van vreemdelingen van 12 januari 2007, B.S. 7 mei 2007.

² Hierop bestaan evenwel enkele uitzonderingen. Door de Programmawet van 30 december 2009 zijn er enkele wijzigingen aangebracht aan artikel 6. In bepaalde situaties kan het recht op materiële hulp beëindigd worden: 1) in geval er een *administratief cassatieberoep* ingediend wordt bij de RvSt tegen de beslissing van de RvV van toekenning van de subsidiaire bescherming en weigering van het vluchtelingenstatuut 2) in het geval er een *machtiging tot verblijf* toegekend wordt van *meer dan 3 maanden* op grond van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 aan een persoon met een lopende asielprocedure

³ Artikel 2.6 van de Opvangwet

⁴ Wet houdende diverse bepalingen van 30 december 2009, artikels 160-168, B.S. 31 december 2009.

en Staatlozen (CGVS). Vanaf dat moment heeft de asielzoeker in principe het recht om opgevangen te worden in een opvangstructuur.

Niettegenstaande deze maatregelen werden er reeds 3.052⁵ beslissingen van niet-toewijzing genomen wegens verzadiging van het opvangnetwerk. Het betreft hier in grote mate asielzoekers met een 1^e of 2^e asielaanvraag die recht hebben op een opvangplaats, en waarvan het merendeel aangewezen is om op straat te verblijven en aldus verstoken blijft van enige huisvesting.

Voor uitgebreide informatie rond de Opvangwet, de instructies van Fedasil en de huidige stand van zaken: www.vreemdelingenrecht.be

III Typebeslissingen Fedasil en rechtsmiddelen

Hieronder worden de verschillende rechtsmiddelen en praktijken beschreven en modellen van verzoekschriften en dagvaardingen meegegeven die kunnen aangewend worden door advocaten om procedures in te leiden voor de rechtbank.

Volgende situaties worden onderscheiden:

- A) Typebeslissing Fedasil van niet-toewijzing van een verplichte opvangplaats wegens verzadiging van het opvangnetwerk aan een asielzoeker die voor de 1^e of 2^e maal asiel aanvraagt

Dit soort beslissing kan door de cel Dispatching van Fedasil meegegeven worden aan de asielzoeker die voor de 1^e of 2^e maal asiel aanvraagt bij de DVZ.

Klik [HIER](#) voor een voorbeeld van dit soort typebeslissing

Er wordt in de beslissing verwezen naar de mogelijkheid om zich tot het OCMW te wenden van de plaats waarin men ingeschreven is in het rijksregister (in dit geval wordt men ingeschreven in het wachtregister dat integraal deel uitmaakt van het rijksregister) om financiële steun aan te vragen. In de praktijk leidt dit tot problemen aangezien de asielzoeker zonder toewijzing van een opvangplaats wordt ingeschreven op het adres van de DVZ, wat een fictief adres betreft. Hierdoor is in principe het OCMW van 1000 Brussel bevoegd. Dit OCMW weigert sinds enige tijd om de steunaanvraag van asielzoekers te noteren waardoor ze bijgevolg verstoken blijven van enige hulp.

In principe kan de asielzoeker zich wenden tot een ander OCMW van een plaats waar hij een woning heeft gevonden en werd ingeschreven in het wachtregister om financiële steun te vragen, maar dit is proces neemt enige tijd in beslag en vormt dan ook geen oplossing voor de acute nood aan opvang.

⁵ Telling is begonnen op 12.10.2009, Cijfers door Fedasil meegedeeld voor de week 14-18.06.2010.

Rechtsmiddelen

1) Neerleggen van een eenzijdig verzoekschrift bij de Arbeidsrechtbank

Materiële bevoegdheid

Artikel 580, 8^e, f Ger Wb.: 'De **voorzitter van de arbeidsrechtbank** neemt kennis van geschillen mbt toepassing van de wet van 12 januari 2007 (de zgn Opvangwet)'.

De arbeidsrechtbank van de woonplaats van de asielzoeker (in deze omstandigheden het adres van de DVZ) is bevoegd om kennis te nemen van het geschil (artikel 628, 14^e Ger. Wb.), dit is dus te Brussel.

De artikels 1025 tot 1034 Ger. Wb. betreffen regels mbt **pleegvorm en behandeling**.

Uitzonderingsprocedure

De voorzitter van de arbeidsrechtbank kan bij voorraad uitspraak doen over die gevallen die hij **spoedeisend** acht, (...). In geval van volstreekte noodzakelijkheid, **bij verzoekschrift** (artikel 584, 3^e lid Ger Wb.), zgn. jugement d'hôtel.

Het neerleggen van een eenzijdig verzoekschrift vormt een procedure die slechts in *uitzonderlijke gevallen* kan ingesteld worden om snel een bepaalde situatie te doen ophouden of om een recht te beschermen. De verzoeker zal de volstreekte noodzakelijkheid moeten motiveren en ook uiteenzetten waarom de gewone dagvaardingsprocedure geen tijdige oplossing kan bieden.

In een procedure bij eenzijdig verzoekschrift neemt de voorzitter een beslissing zonder de tegenpartij gehoord te hebben. Men kan de kosteloze rechtsbijstand aanvragen in hetzelfde verzoekschrift (artikel 673 Ger. Wb).

Praktijk

De praktijk laat blijken dat eenzijdige verzoekschriften zo snel mogelijk (ongeveer 7 dagen) dienen neergelegd te worden op de griffie. Indien er te veel tijd verstrijkt tussen het moment van indiening van de asielaanvraag en het neerleggen van het verzoekschrift kan een beschikking van niet-toelaatbaarheid volgen.

In de sectie Bijlagen vind je een voorbeeld van een model verzoekschrift (Annex 1)

Beroep

Tegen een beschikking van de voorzitter van de Arbeidsrechtbank kan een hoger beroep ingediend worden bij het **Arbeidshof**. Fedasil kan ook derdeverzet aantekenen tegen deze beschikking (artikels 607, 688-689 en 1030-1033 Ger. Wb.).

2) Inleiden van een dagvaarding in kortgeding bij de Arbeidsrechtbank

Indien een procedure bij eenzijdig verzoekschrift niet meer opportuun is, kan een procedure in kortgeding opgezet worden voor de Arbeidsrechtbank.

Materiële Bevoegdheid

Artikel 580, 8^e,f Ger Wb.: 'De **voorzitter van de arbeidsrechtbank** neemt kennis van geschillen mbt toepassing van de wet van 12 januari 2007 (de zgn Opvangwet)'.

De arbeidsrechtbank van de woonplaats van de asielzoeker (in deze omstandigheden het adres van de DVZ) is bevoegd om kennis te nemen van het geschil (artikel 628, 14^e Ger. Wb.), dit is dus te Brussel.

De artikels 1035 tot 1041 Ger. Wb. betreffen regels mbt **pleegvorm en behandeling**.

Uitzonderingsprocedure

De voorzitter van de arbeidsrechtbank kan bij voorraad uitspraak doen over die gevallen die zij **spoedeisend** achten. De zaak wordt voor de voorzitter aanhangig gemaakt **in kortgeding** (artikel 584, 3^e lid Ger Wb.).

In deze wordt de tegenpartij, per dagvaarding, opgeroepen om te verschijnen voor de voorzitter. Deze zal al dan niet voorlopige maatregelen bevelen om een einde te stellen aan de aantasting van de rechten van verzoeker. Hij gaat hierbij niet in op de grond van de zaak. De verzoeker zal de hoogdringendheid moeten motiveren en ook uiteenzetten waarom de gewone dagvaardingsprocedure geen tijdige oplossing kan bieden.

Praktijk

De rechter kan, na het verlenen van voorlopige maatregelen, de verzoeker bevelen om binnen een bepaalde tijdspanne een procedure ten gronde in te leiden. Hierbij zal men de eigenlijke betwisting afhandelen. In dit kader zal men nagaan welke instantie bevoegd is voor het verlenen van steun -Fedasil of het OCMW- in geval men zich beroept op de onmogelijkheid om een verplichte opvangplaats toe te wijzen op basis van 'bijzondere omstandigheden', artikel 11, § 3, laatste lid van de Opvangwet.

Hierbij is de rechter niet gebonden door de beschikking van de voorzitter in kortgeding (artikel 1039 Ger. Wb.).

Kosten gerechtsdeurwaarder

Aangezien deze procedure ingeleid wordt per dagvaarding, dient er een gerechtsdeurwaarder aangesteld te worden de dagvaarding betekent aan de tegenpartij. In geval van onvermogen van de cliënt (men gaat uit van een *vermoeden van onvermogen* voor asielzoekers, de bijlage 26 geldt als bewijs) kan een verzoek bij hoogdringendheid aangevraagd worden bij het Bureau voor Rechtsbijstand van de Arbeidsrechtbank te Brussel. De beslissing kan evenwel enkele dagen in op zich laten wachten.

In dit verzoek moet minstens vermeldt worden:

- * De gegevens van verzoeker en diens vertegenwoordiger
- * summiere omschrijving van de feiten en uitleg waarom men een procedure dagvaarding in kortgeding wenst op te starten
- * vragen om verzoeker geheel of gedeeltelijk te ontslaan van zegel-, griffie- en uitgiftrechten en van andere kosten welke deze rechtspleging met zich meebrengt.
- * vragen om een gerechtsdeurwaarder ermee te belasten kosteloos zijn ambt te verlenen (zowel voor de betekening als uitvoering van tussen te komen beschikking)

In de sectie Bijlagen vind je een voorbeeld van een model dagvaarding (Annex 2)

Beroep

Tegen een beschikking van de voorzitter van de arbeidsrechtbank kan een hoger beroep ingediend worden bij het **Arbeidshof** (artikels 607, 688-689 Ger. Wb.).

Indien Fedasil bij beschikking wordt veroordeeld tot opvang zal normaalgezien een fax worden verstuurd naar het kantoor van de advocaat met daarop dag en uur waarop de asielzoeker zich kan aanbieden op de hoofdzetel van Fedasil om een plaats toegewezen te krijgen. Bij uitblijven van dergelijke fax kan contact opgenomen worden met de juridische dienst van Fedasil (02.213.44.11 algemeen nummer).

Asielzoekers kunnen gedurende de juridische procedure langsgaan bij de cel Dispatching (Antwerpsesteenweg 59 B-1000 Brussel, in hetzelfde gebouw als de DVZ) of, na een positieve beschikking van de Arbeidsrechtbank, op de hoofdzetel van Fedasil (Karthuizerstraat 21, 100 Brussel) om zich van hun recht op opvang te vergewissen.

B) Typebeslissing Fedasil: niet-toewijzing van een verplichte opvangplaats omwille van een meervoudige asielaanvraag (vanaf 3^e asielaanvraag)

Sedert de wetwijziging van december 2009 is het voortaan mogelijk dat een asielzoeker uitgesloten wordt van het recht op materiële hulp vanaf de derde asielaanvraag. In geval het dossier wordt overgemaakt aan het CGVS voor een interview ten gronde, en dus de aanvraag in overweging wordt genomen, heeft de asielzoeker opnieuw het recht om opgevangen te worden in het opvangnetwerk van Fedasil. Hij dient zich vervolgens opnieuw aan te bieden bij de cel Dispatching van Fedasil.

Klik [HIER](#) voor een voorbeeld van dit soort typebeslissing

Beroep

Tegen deze beslissing van niet-toewijzing kan een beroep ingesteld worden bij de Arbeidsrechtbank. Maar, vergewis jezelf van de bepalingen waarop Fedasil zich heeft gebaseerd voor het nemen van de beslissing aangezien thans een juridische basis bestaat voor het niet toewijzen.

C) Typebeslissing Fedasil: niet-toewijzing van een opvangplaats aan families met minderjarige kinderen zonder wettig verblijf

Gezinnen met minderjarige kinderen zonder wettig verblijf kunnen, op basis van het K.B. van 24/6/2004⁶ en artikel 60 van de Opvangwet, aanspraak maken op materiële hulp, die verleend wordt door Fedasil.

Hiervoor dienen ze een aanvraag tot steun en opvang in bij het bevoegde OCMW . Het OCMW voert hierop een behoeftigheidsonderzoek en stuurt de aanvraag door naar Fedasil. Fedasil zal meestal de opvang weigeren wegens overbezetting van het opvangnetwerk en deelt de beslissing van niet-toewijzing van een opvangplaats mee aan het OCMW. Het OCMW deelt op haar beurt dan de weigering van Fedasil mee aan de betrokkenen.

Klik [HIER](#) voor een voorbeeld van dit soort typebeslissing

Beroep

Tegen de beslissing van niet-toewijzing kan een beroep ingesteld worden bij de Arbeidsrechtbank.

In de sectie Bijlagen vind je een voorbeeld van een model dagvaarding (Annex 3)

Hiernaast is het ook mogelijk om een klacht in te dienen bij de Federale Ombudsman⁷ tegen deze beslissing van Fedasil. De ombudsdienst zal het dossier nader onderzoeken en desgevallend Fedasil aanmanen om het gezin onmiddellijk op te vangen.

Maar opgepast: de Federale Ombudsman is **niet bevoegd** indien er al een beroep werd ingediend bij de Arbeidsrechtbank!

! Update 4/8/2010: op 29/7/2010 ontving de federale Ombudsman een brief van Fedasil dat zij de procedure om op basis van een officiële aanbeveling van de Ombudsman materiële opvang te verlenen niet langer wenst toe te passen. Alhoewel Fedasil genoemde briefwisseling naar aanleiding van een concreet dossier van een gezin met minderjarige kinderen verzond, is het niet uitgesloten dat zij redenering zal toepassen voor soortgelijke dossiers. De Ombudsman onderzoekt of hij nog stappen kan ondernemen.

Uit eerste lezing van het standpunt van Fedasil lijkt het evenwel raadzaam dat betrokkenen in afwachting hun rechten veilig zouden stellen: **zij kunnen best een beroep indienen bij de Arbeidsrechtbank tegen de door Fedasil geweigerde opvang.**

⁶ Koninklijk Besluit tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten voor het verlenen van materiële hulp aan een minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft, B.S. 1 juli 2004.

⁷ Mondelinge mededeling van de Federale Ombudsman.

Annex 1: Voorbeeld van een eenzijdig verzoekschrift:

EENZIJDIG VERZOEKSCHRIFT BIJ UITERSTE HOOGDRINGENDHEID

Art 584 al. 3 Ger. Wb.

Aan de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank van Brussel hebben de eer te verzoeken :

1. Dhr. ****, geboren op **** te *** (land: ***), met **** nationaliteit, verblijvende op straat;
2. Dhr. ****, geboren op ****, te **** (**), met **** nationaliteit, verblijvende op straat;
3. Dhr. **** geboren op ***te *** (**), met *** nationaliteit, verblijvende op straat en zijn echtgenote mevr. ****, verblijvende op straat, in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke voogd over hun minderjarige kind, ****, geboren op ***te ***

I. Feiten

Dat verzoekers *** allen asielzoekers zijn die asiel aanvroegen op donderdag ***** bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dat er hen door de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld dat zij terecht konden bij Fedasil voor opvang. Dat verzoekers zich hebben aangediend bij Fedasil doch dat daar bleek dat de deuren gesloten waren voor nieuwe asielzoekers.

Dat verzoekers dan ook gedwongen werden om de nacht op straat door te brengen in de straten van Brussel.

Dat verzoekers *** allen asielzoekers zijn die asiel aanvroegen op vrijdag **** bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Dat zij vandaag nog een bijlage 26 zullen ontvangen van de DVZ doch zij hier doorgaans tot 15 à 16 uur moeten op wachten. Dat zij contact hadden met hulpverleners van de organisatie Vluchtelingenwerk Vlaanderen die voor hen een attest opstelden aan de ingang van de DVZ of aan de Dispatching waar verzoekers geconfronteerd worden met een botte weigering en voor hen gesloten deuren.

Dat Fedasil weigert nog nieuwe asielzoekers te helpen zonder te voorzien in enige spoedmaatregel. Dat ook gisteren de deur gewoon dicht bleef, zelfs na betekening van een gelijkaardige beschikking voor een vorige groep asielzoekers.

II. In Rechte

M.b.t. de bevoegdheid om opvang toe te kennen

Dat volgens het artikel 3, al. 1 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (hierna ‘Opvangwet’), elke asielzoeker recht heeft op een opvang die hem in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid;

Dat dit recht dat bestaat uit materiële hulp verzekerd moet worden door het agentschap FEDASIL binnen een opvangstructuur of door het bevoegde OCMW door middel van maatschappelijke dienstverlening (artikels 3, al. 2, en 9 van de Opvangwet);

Dat de asielzoeker recht heeft op opvang vanaf de indiening van zijn asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dit gedurende de hele asielprocedure (artikel 6 van de opvangwet);

Dat boek II van de opvangwet bepalingen bevat m.b.t. het aanduiden van de bevoegde instantie voor het toekennen van de opvang;

Dat in principe de cel ‘dispatching’ van FEDASIL bij het indienen van de asielaanvraag aan de asielzoeker een opvangstructuur toewijst als “verplichte plaats van inschrijving” (artikels 10 en 11 van de opvangwet), d.i. de plaats waar de dienstverlening zal worden gegeven (die verplichte plaats van inschrijving wordt de “code 207” genoemd);

Dat het agentschap FEDASIL in bijzondere omstandigheden mag afwijken van de bepalingen van § 1 van artikel 11 van de opvangwet door geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen (artikel 11 § 3, laatste alinea van de opvangwet);

Dat in casu Fedasil de deuren gesloten houdt en weigert opvang te organiseren of een code 207 toe te kennen. Dat zij zelfs weigert een beslissing te nemen tot het doorzenden van verzoekers naar het OCMW waardoor verzoekers ook niet bij het OCMW terecht kunnen.

Dat verzoekers hierdoor verstoken blijven van enig recht tot opvang en verplicht worden om de nacht op straat door te brengen.

Dat ten overstaan van deze situatie die ontoelaatbaar is en bijzonder gevaarlijk voor de fysieke integriteit van verzoekers en hun kinderen, de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank gevat wordt bij eenzijdig verzoekschrift.

M.b.t. de schending van het recht op materiële hulp, van het recht op het leiden van een leven dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid en van de door artikel 3 en 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden gegarandeerde rechten

Dat deze gang van zaken het recht op materiële hulp van verzoekers schendt en hun recht om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, en daardoor ook het artikel 3 van de opvangwet;

Dat het feit om, zoals *in casu*, asielzoekers te verplichten op straat te leven zonder hen een correct alternatief te bieden, bovendien een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt die ingaat tegen artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden;

Dat deze praktijk niet te verzoenen is met de doelstellingen van maatschappelijke dienstverlening van het agentschap FEDASIL;

Dat er bovendien een discriminatie ontstaat tussen asielzoekers die wel opgevangen werden door Fedasil, al was het in spoedopvang in een hotel, en verzoekers ;

Dat deze discriminatie een schending inhoudt van artikel 14 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden;

M.b.t. het belang en het spoedeisend karakter

Dat verzoekers in uiterst precaire omstandigheden in de straten van Brussel moeten verblijven en overnachten ;

Dat deze situatie onze maatschappij onwaardig is en een schending inhoudt van boven vermelde rechten ;

Dat verzoekers niet anders kunnen dan zich via een eenzijdig verzoekschrift tot U te richten indien zij niet nog eens een nacht op straat zouden moeten doorbrengen ;

M.b.t. de dwangsom

Dat de beschikking op straffe van een dwangsom zou moeten genomen worden;

Dat het agentschap FEDASIL de verzadiging van het netwerk inroept en nu overging tot het sluiten van de deuren van de Dienst Dispatching;

Dat de aanvraag van verzoekers geen effect zal hebben indien er geen dwangsom wordt opgelegd;

Dat aan hulpverleners van de organisaties Vluchtelingenwerk Vlaanderen en het CIRE zelfs mede gedeeld werd door medewerkers van Fedasil : “Ga maar naar de Rechtbank, we zullen de dwangsommen wel betalen”;

Dat bovendien het fundamenteel karakter van de betrokken rechten het opleggen van een dwangsom rechtvaardigt die voldoende hoog is om effectieve opvang te voorzien ;

M.b.t. de rechtsbijstand

Overwegende dat het voor verzoekers, gezien het spoedeisend karakter, niet mogelijk is om de gunst van de rechtsbijstand apart aan te vragen;

Dat zij asielzoekers zijn en in de grootst mogelijke onzekerheid leven, waarvan deze procedure getuigt;

Dat verzoekers Fedasil en de Belgische Staat wensen te dagvaarden ;

Dat verzoekers hun verzoek om rechtsbijstand conform het artikel 673 van het Ger.W. aan U richten, gehecht aan dit verzoek, om deze procedure met spoed te laten plaatsvinden;

Dat hem, gezien zijn extreme gebrekkigheid, deze gunst zou moeten worden toegekend voor deze procedure;

OM DEZE REDENEN

BEHAGE HET DE VOORZITTER VAN DE ARBEIDSRECHTBANK TE BRUSSEL

Na deze spoedeisende vordering van verzoekers ontvankelijk en gegrond te hebben verklaard :

- Het agentschap Fedasil, met kantoren te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 21 te veroordelen om verzoekers onder te brengen ofwel in een opvangcentrum ofwel in een aangepaste plaats, en dit onmiddellijk na de betekening van de tussen te komen beschikking en om hen hulp te verlenen zoals gedefinieerd in artikel 2, 6° van de Opvangwet, dit op straffe van een dwangsom van 500 Euro per persoon per dag en dit alles in afwachting van een uitspraak over de identieke vordering aanhangig gemaakt bij de Arbeidsrechtbank te Brussel ten gronde.
- Gerechtsdeurwaarder X, aan te stellen teneinde hem toe te laten gratis zijn ambt te verlenen teneinde de tussen te komen beschikking te betekenen en alle noodzakelijke stappen te zetten voor de eventuele uitvoering ervan.
- De te wijzen beschikking dient uitvoerbaar bij voorraad te worden verklaard **op de minuut**, zonder borgstelling of kantonnement en spijs de aanwending van gelijk welk rechtsmiddel.

Brussel, ****

Voor verzoekers

Annex 2: voorbeeld van een dagvaarding in kortgeding

DAGVAARDING IN KORTGEDING

Artikel 584 Gerechtelijk Wetboek

Ten verzoeken van :

Mevr.***geboren op***, te ***, hebbende de *** nationaliteit,

Zijnde zonder beroep, zonder vaste woonplaats en momenteel verblijvend op straat (of in precaire spoedopvang), met als raadsman Mr.***, bij wie verzoekers keuze van woonplaats doen voor deze procedure.

Gelieve te dagvaarden voor de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank van Brussel, zetelend in kortgeding :

Het Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers (FEDASIL), met kantoren te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 21.

I Feiten (gelieve aan te passen aan de specifieke situatie van uw cliënt!)

Overwegende dat verzoeker een asielaanvraag heeft ingediend op ***** bij de Dienst Vreemdelingenzaken; (bijlage 26 zie stuk***)

Dat op dezelfde dag ***, Fedasil een beslissing van niet-toewijzing tot een verplichte plaats van inschrijving heeft genomen op basis van artikel 11 laatste lid van de wet 12 januari 2007 wegens verzadiging van het opvangnetwerk; (zie stuk***)

Dat in deze beslissing wordt verwezen naar de bevoegdheid van het OCMW voor het toekennen van financiële hulp;

Dat verzoeker zich reeds verschillende keren heeft aangeboden op het OCMW van Brussel en dat deze de steunaanvraag weigerde te registreren;

Dat verzoeker zich het slachtoffer voelt van de opvangcrisis en de dienaangaande stellingnames van het OCMW en Fedasil;

Dat inderdaad Fedasil geen opvangplaats toekent aan verzoeker en dat het OCMW weigert om de steunaanvraag te registreren;

Dat verzoeker sedert *** op de straat verblijft van het grondgebied 1000 Brussel;

II In Rechte

M.b.t. de bevoegdheid om opvang toe te kennen

Dat volgens het artikel 3, al. 1 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (hierna 'Opvangwet'), elke asielzoeker recht heeft op een opvang die hem in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid;

Dat dit recht dat bestaat uit materiële hulp verzekerd moet worden door het agentschap FEDASIL binnen een opvangstructuur of door het bevoegde OCMW door middel van maatschappelijke dienstverlening (artikels 3, al. 2, en 9 van de Opvangwet);

Dat de asielzoeker recht heeft op opvang vanaf de indiening van zijn asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dit gedurende de hele asielprocedure (artikel 6 van de opvangwet);

M.b.t. de schending van het recht op materiële hulp, van het recht op het leiden van een leven dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid en van de door artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden

Overwegende dat de beslissing van Fedasil tot niet-toewijzing van een verplichte plaats van inschrijving aan verzoeker een illegale beslissing betreft dat haar/zijn*** recht op materiele hulp schendt en het recht om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, en daardoor ook het artikel 3 van de opvangwet;

Dat het feit om, zoals *in casu*, asielzoekers te verplichten op straat te leven zonder hen een correct alternatief te bieden, bovendien een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt die ingaat tegen artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden;

Dat, momenteel, verzoeker zich op de straat bevindt wat hem/haar ***verplicht te leven in een situatie van hoge kwetsbaarheid;

Dat verzoeker inroept dat er verschillende subjectieve rechten worden geschonden, waaronder het recht op opvang, het recht om een menswaardig leven te leiden;

Dat Fedasil haar bevoegdheid miskent op basis van artikel 11, laatste lid van de opvangwet;

Dat zij van oordeel is dat de verzadiging van het opvangnetwerk gezien moet worden als een bijzondere omstandigheid in de zin van dit artikel, en dat het haar toelaat om geen verplichte plaats van inschrijving toe te wijzen waardoor het OCMW van de woonplaats waar de verzoeker is ingeschreven in het wachtregister bevoegd wordt;

Wetende dat door het nemen van de beslissing van niet-toewijzing verzoeker ook niet geholpen wordt door het OCMW, Fedasil verzoeker zijn/haar*** opvang ontnemt en verzoeker plaatst in een situatie die een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt en fundamenteel in strijd met de menselijke waardigheid;

M.b.t. het belang en het spoedeisend karakter

Dat verzoeker in uiterst precaire omstandigheden in de straten van Brussel moet verblijven en overnachten ;

Dat het spoedeisend karakter afgeleid kan worden uit de omstandigheid dat verzoeker het slachtoffer is van zware feiten en schendingen van verschillende fundamentele rechten waaronder artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);

Dat de Belgische autoriteiten, en rechtbanken, maatregelen moeten nemen om ogenblikkelijk een einde te stellen aan deze schending van artikel 3 van het EVRM;

Dat deze situatie onze maatschappij onwaardig is en een schending inhoudt van boven vermelde rechten ;

Dat verzoeker niet anders kan dan zich via een dagvaarding in kortgeding tot U te richten indien zij niet nog eens een nacht op straat zouden moeten doorbrengen ;

M.b.t. de dwangsom

Dat de beschikking op straffe van een dwangsom zou moeten genomen worden;

Dat het agentschap FEDASIL sedert maanden steeds de verzadiging van het opvangnetwerk inroept om een beslissing van niet-toewijzing af te leveren en van slechte wil getuigt voor wat betreft de uitvoering van de rechtelijke beslissingen;

Dat het OCMW van Brussel eveneens van slechte wil getuigt door de steunaanvragen van de asielzoekers met een niet-toewijzingsbeslissing systematisch weigert te registreren terwijl de beslissing in handen van de asielzoeker deze mogelijkheid voorziet;

Dat bovendien het fundamenteel karakter van de betrokken rechten het opleggen van een dwangsom rechtvaardigt die voldoende hoog is om in effectieve opvang te voorzien;

Dat de aanvraag van verzoeker geen effect zal hebben op Fedasil en het OCMW van Brussel indien er geen serieuze dwangsom wordt opgelegd;

M.b.t. de rechtsbijstand

Overwegende dat het voor verzoekers, gezien het spoedeisend karakter, niet mogelijk is om de gunst van de rechtsbijstand apart aan te vragen;

Dat verzoeker aan het verzoekschrift een kopie aanhechten van de aanvraag aan het bjb mbt rechtsbijstand;

Dat zij/hij**** asielzoeker is en in de grootst mogelijke onzekerheid leeft, waarvan deze procedure getuigt;

Dat verzoeker zijn/haar**** verzoek om rechtsbijstand conform het artikel 673 van het Ger.W. aan U richt, gehecht aan dit verzoek, om deze procedure met spoed te laten plaatsvinden;

Dat hem/haar****, gezien zijn extreme gebrekkigheid (verblijvend op de straat), deze gunst zou moeten worden toegekend voor deze procedure;

OM DEZE REDENEN

BEHAGE HET DE VOORZITTER VAN DE ARBEIDSRECHTBANK TE BRUSSEL

Na deze vordering van verzoekers ontvankelijk en gegrond te hebben verklaard :

In hoofdorde:

- Het agentschap Fedasil, met kantoren te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 21 te veroordelen om verzoeker onder te brengen ofwel in een opvangcentrum ofwel in een aangepaste plaats om opvang te verlenen zoals gedefinieerd in artikel 2, 6° van de Opvangwet, en dit onmiddellijk na de betekening van de beslissing en dit op straffe van een dwangsom van 500 Euro per persoon per dag vanaf de tussen te komen beslissing;
- Gerechtsdeurwaarder ***, met kantoren gelegen te ***, aan te stellen teneinde hem toe te laten gratis zijn ambt te verlenen teneinde beslissing te betekenen en alle noodzakelijke stappen te zetten voor de eventuele uitvoering ervan;
- De volledige kosteloosheid te verlenen aan verzoeker van de gehele procedure, de griffierechten, zegel-, registratie- en expeditie-, in het kader van huidige procedure;
- De te wijzen beslissing dient uitvoerbaar bij voorraad te worden, zonder borgstelling of kantonnement en spijs de aanwending van gelijk welk rechtsmiddel.
- Fedasil te veroordelen tot de gerechtskosten, inbegrepen de geïndexeerde rechtsplegingvergoeding;

In subsidiaire orde:

- Gerechtsdeurwaarder ***, met kantoren gelegen te ***, aan te stellen teneinde hem toe te laten gratis zijn ambt te verlenen teneinde beslissing te betekenen en alle noodzakelijke stappen te zetten voor de eventuele uitvoering ervan;
- De volledige kosteloosheid te verlenen aan verzoeker van de gehele procedure , de griffierechten, zegel-, registratie- en expeditie-, in het kader van huidige procedure;
- De te wijzen beslissing dient uitvoerbaar bij voorraad te worden, zonder borgstelling of kantonnement en spijs de aanwending van gelijk welk rechtsmiddel.

- Het OCMW van Brussel, met kantoor te 1000 Brussel, gelegen in de Hoogstraat 298a te veroordelen tot:
- Het verlenen aan verzoeker van sociaal-financiële hulp,
- In afwachting van een definitieve woonst, verzoeker aangepaste huisvesting toe te kennen,
- Hulp bieden bij de zoektocht naar een woonst,
- Voorschieten, bij vinden van een geschikte woonst, de huurwaarborg en de eerste maand huur,
- Verlenen van een installatiepremie,

En dit op straffe van een dwangsom van 500 Euro per persoon per dag vanaf de tussen te komen beslissing;

- De te wijzen beslissing dient uitvoerbaar bij voorraad te worden, zonder borgstelling
of kantonement en spijs de aanwending van gelijk welk rechtsmiddel

- Het OCMW van Brussel te veroordelen tot de gerechtskosten, inbegrepen de geïndexeerde rechtsplegingvergoeding,

Brussel, ****

Voor verzoeker,

Meester ****

Inventaris van de stukken:

Annex 3: voorbeeld van model verzoekschrift kortgeding gezinnen met kinderen

DAGVAARDING IN KORTGEDING

Ten verzoeken van :

1. Mevr.*** geboren op ***te hebbende de ***nationaliteit, in eigen naam en in haar hoedanigheid van wettelijke voogd over haar minderjarige kinderen, zijnde :

- *** , geboren op *** te***, hebbende de ***nationaliteit
- *** , geboren op *** te **, hebbende de ***nationaliteit

Allen zijnde zonder beroep, zonder vaste woonplaats en momenteel verblijvend op straat of in preciaire spoedopvang, met als raadsman Mr. ***, kantoorhoudend te ***, bij wie verzoekers keuze van woonplaats doen voor deze procedure.

Gelieve te dagvaarden voor de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank van Brussel, zetelend in kortgeding :

Het Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers (FEDASIL), met kantoren te 1000 Brussel, Kartuizersstraat 21.

Feiten en procedure

Overwegende dat verzoekers allen families betreffen die illegaal in het land verblijven met minderjarige kinderen.

Conform artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 24 juni 2004 tot bepaling van de voorwaarden en de modaliteiten voor het verlenen van materiële hulp aan een minderjarige vreemdeling die met zijn ouders illegaal in het Rijk verblijft (verder genoemd KB Materiële Opvang), hebben verzoekers een aanvraag gericht tot een OCMW met het oog op het bekomen van materiële hulp.

Hun verzoek werd door het OCMW onderzocht en conform artikel 4 van het K.B. Materiële Opvang doorgestuurd naar het federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers (verder genoemd Fedasil).

Fedasil antwoordde op de aanvraag van het O.C.M.W. het volgende : “... *Ik wens U te bevestigen dat de minderjarigen, ... materiële hulp kunnen genieten in een opvangcentrum*”. In deze beslissing wordt medegedeeld dat de betrokken personen zich kunnen aanmelden bij de dispatching van Fedasil, Antwerpsesteenweg 59 B, binnen de 30 dagen volgend op de betekening van de beslissing van het OCMW en dit teneinde te worden doorverwezen naar een opvangcentrum.

Verzoekers hebben zich vervolgens de voorbije weken ettelijke malen aangemeld aan de dispatching. Er werd hen telkens opnieuw gevraagd over enkele dagen nog eens terug te komen aangezien er blijkbaar niet onmiddellijk plaatsen beschikbaar waren.

Verzoekers wonen sindsdien op straat of in uiterst precaire spoedopvang.

Toen verzoekers eind april, begin mei 2009 voor de zoveelste keer zelf of via ondersteunende organisaties voor daklozen contact namen met de dispatching van Fedasil ontvingen zij een brief inhoudende de volgende mededeling : “... *Ik wens u te informeren dat gezien de huidige verzadiging van het opvangnetwerk, het agentschap zich in een situatie van overmacht bevindt waardoor het onmogelijk is om een gunstig antwoord te formuleren op uw aanvraag tot huisvesting van de familie ... In tegenstelling tot ons bovenvermeld voorstel zal deze familie dus niet kunnen genieten van het recht op materiële hulp in een opvangcentrum. De betrokkenen zullen geschrapt worden uit de wachtlijst. Het is daarom dan ook niet langer nodig dat zij zich aanmelden bij de dispatching van het agentschap*”.

Deze beslissing is natuurlijk onaanvaardbaar voor verzoekers. Er dient onmiddellijk een einde te komen aan de onmenselijke situatie waarin verzoekers momenteel dienen te leven.

Fedasil werd in gebreke gesteld om onmiddellijk het nodige te doen teneinde in materiële opvang te voorzien. Ook vele ondersteunende organisaties namen in naam van verzoekers contact op met Fedasil en de verschillende OCMW's om te vragen onmiddellijk tussen te komen. Hierop kwam geen reactie.

M.b.t. de bevoegdheid en de verplichting om opvang toe te kennen

Volgens artikel 60 van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen (hierna 'Opvangwet'), hebben minderjarigen die illegaal met hun ouders op het grondgebied verblijven en van wie de staat van behoeftigheid door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn is vastgesteld, wanneer de ouders niet in staat zijn om hun onderhoudsplicht na te komen, recht op een opvang die hen in staat moet stellen om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid.

Dat dit recht, dat bestaat uit materiële hulp, verzekerd moet worden door FEDASIL (Artikel 60 Opvangwet) binnen een opvangstructuur die door FEDASIL wordt beheerd.

Dat in principe de cel 'dispatching' van FEDASIL conform het K.B. Materiële Opvang een opvangstructuur toewijst d.i. de plaats waar de dienstverlening zal worden gegeven.

Dat in casu verzoekers een beslissing ontvingen waarbij zij ervan op de hoogte gebracht werden dat het opvangnetwerk verzadigd is en er dus geen plaats meer is voor hen.

Dat Fedasil nochtans wettelijk verplicht is materiële opvang te voorzien.

Dat ten overstaan van deze situatie die ontoelaatbaar is en bijzonder gevaarlijk voor de fysieke integriteit van verzoekers, de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank gevat wordt.

M.b.t. de schending van het recht op materiële hulp, van het recht op het leiden van een leven dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, van het Kinderrechtenverdrag en van het door artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden gegarandeerde recht

Dat deze gang van zaken het recht op materiële hulp van verzoekers schendt en hun recht om een leven te leiden dat beantwoordt aan de menselijke waardigheid, en daardoor ook het artikel 3 van de Opvangwet.

Dat het feit om, zoals *in casu*, verzoekers en hun kinderen te verplichten op straat of in uiterst precaire omstandigheden te leven zonder hen een correct alternatief te bieden, een onmenselijke en vernederende behandeling is die ingaat tegen artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

Dat het agentschap FEDASIL zich volkomen onterecht beroept op een zogezegde situatie van overmacht om te beslissen niet over te gaan tot het organiseren van opvang voor verzoekers. Dat de notie overmacht niet in de wet voorzien is en niet te verzoenen is met de doelstellingen van een overheidsinstelling als het agentschap FEDASIL. Dat de notie overmacht hier bovendien geenszins kan ingeroepen worden aangezien de situatie zich hoegenaamd niet volkomen onverwachts en volledig buiten de wil om van Fedasil voordoet. Dat Fedasil immers al maanden op de hoogte is van het probleem en blijkbaar de onaanvaardbare situatie bewust heeft laten aanslepen. Dat dit dus allerminst een situatie van overmacht is in hoofde van Fedasil.

Dat Fedasil veroordeeld moet worden tot het onderbrengen van verzoekers in een opvangcentrum en om hen hulp te verlenen zoals gedefinieerd in artikel 2, 6° van de Opvangwet.

Dat Fedasil bovendien de nodige stappen had dienen te zetten om dit prangende probleem aan te kaarten bij de verschillende OCMW's.

M.b.t. het spoedeisend karakter

Dat verzoekers zich met hun kinderen op straat bevinden of in uiterst precaire omstandigheden en zich ten overstaan van deze situatie verplicht zien de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank te vatten.

Dat verzoekers reeds verschillende weken aan het lijntje gehouden worden door Fedasil en dat er nu dus blijkt dat Fedasil zijn wettelijke verplichting tot het organiseren van materiële hulp niet zal nakomen.

Dat er dringend een einde dient te komen aan de onmenselijke situatie waarin verzoekers momenteel dienen te leven. Dat deze situatie het belang van verzoekers en het spoedeisend karakter aantoont om Fedasil voor de Voorzitter van de Arbeidsrechtbank in kortgeding te dagvaarden.

M.b.t. de dwangsom

Dat de beschikking op straffe van een dwangsom dient genomen te worden.

Dat het agentschap FEDASIL de verzadiging van het netwerk inroept en in de voorbije weken geen blijkt heeft gegeven van een echte wil om dit probleem dringend op te lossen en in materiële opvang te voorzien.

Dat deze hele situatie doet twifelen aan de eventuele bereidheid om een beslissing uit te voeren.

Dat tegenpartij blijkbaar bij zijn standpunt blijft.

Dat de beschikking geen effect zal kunnen hebben indien er geen dwangsom wordt opgelegd.

Dat bovendien het fundamenteel karakter van de ingeroepen rechten het opleggen van een dwangsom rechtvaardigt.

M.b.t. de rechtsbijstand

Overwegende dat het voor verzoekers, gezien het spoedeisend karakter, niet mogelijk is om de gunst van de rechtsbijstand apart aan te vragen.

Dat verzoekers illegaal in België verblijven en in de grootst mogelijke onzekerheid leven. Dat zij geen enkele bron van inkomsten hebben en ook geen enkel middel om zich op een legale manier van bestaansmiddelen te voorzien.

Dat verzoekers hun verzoek om rechtsbijstand voor het betekenen en uitvoeren van de tussen te komen beschikking conform het artikel 673 van het Ger.W. aan U richten.

Dat hen, gezien de extreme gebrekkigheid, deze gunst zou moeten worden toegekend voor deze procedure.

OM DEZE REDENEN

BEHAGE HET DE VOORZITTER VAN DE ARBEIDSRECHTBANK TE BRUSSEL

Na deze spoedeisende vordering van verzoekers ontvankelijk en gegrond te hebben verklaard :

- Het agentschap Fedasil te veroordelen om verzoekers onder te brengen ofwel in een opvangcentrum ofwel in een aangepaste plaats, en dit onmiddellijk na de betekening van de tussen te komen beschikking en om hen hulp te verlenen zoals gedefinieerd in artikel 2, 6° van de Opvangwet, dit op straffe van een dwangsom van 250 Euro per persoon per dag en dit alles in afwachting van een uitspraak over de identieke vordering aanhangig gemaakt bij de Arbeidsrechtbank te Brussel ten gronde.

- Gerechtsdeurwaarder ***, met kantoren gelegen te ***, aan te stellen teneinde hem toe te laten gratis zijn ambt te verlenen teneinde de tussen te komen beschikking te betekenen en alle noodzakelijke stappen te zetten voor de eventuele uitvoering ervan.

De verwerende partij dient tevens te worden veroordeeld tot het betalen van de gerechtskosten, daarbij inbegrepen de geïndexeerde rechtsplegingvergoeding.

De te wijzen beschikking dient uitvoerbaar bij voorraad te worden verklaard, zonder borgstelling of kantonnement en spijs de aanwending van gelijk welk rechtsmiddel.

En opdat de gedaagde hiervan niet onwetend zou zijn, heb ik hem, zijnde en sprekende aldus vermeld, afschrift gelaten van huidig exploit, desnoods in een gesloten omslag, conform de wet.

Waarvan akte

Kosten: